

» Snake je střela pro děčka

Představovat Samantha českým hráčům je asi poněkud zbytečné. Takle švýcarská hvězda bývá často vidět na českých turnajích a netají se svými sympatiemi k českému stolu Rosengart. Vyjmenovávat všechny její úspěchy by asi vydalo na samostatný článek. Samantha Di Paolo se narodila 8. října 1976 a žije v malém městečku Bellinzona.

Haló... Čau Samantha... Máš se? Doufám, že tě neruším od tréninku...

Ně... už jsem po tréninku (smích)... Mám se fajn. Vládne tu trochu předvánoční bláznivec, ale to je asi všude stejné. Teší mě tvůj zájem o rozhovor... já jsem ready.

Paráda. Tak nám prozrad, jak a kdy jsi se dostala k foosbálu?

Hrát jsem začala asi před patnácti lety. V hospodě mojí mámy. Tam jsem taky odehrála svůj první turnaj.

Který ze svých úspěchů si ceníš nejvíce?

Nejvíce samozřejmě vítězství na Mistrovství světa ITSF v roce 2005. Ale také třeba i to, že jsem byla po tři roky na prvním místě v ženském žebříčku dvojic i jednotlivců. A také si do dnes velmi cením svého prvního důležitého vítězství na Mistrovství Evropy pořádané FESC, kde jsem zvítězila v ženských doublech i singlech.

Hráváš jen turnaje nebo trénuješ i doma? A na jakém stole?

Dodnes doma trénuji hodně, a samozřejmě hrávám hodně turnajů. Před těmi většími pochopitelně trénuji více. Doma mám Rosengart.

A jaký je tvůj vůbec nejoblíbenější stůl?

Přezdívám Rosengart, to je můj nejoblíbenější stůl. Naopak vůbec nemám ráda Garlando.

Ty jsi dříve hrávala za Itálii, ale pak jsi se přestěhovala do Švýcarska a hraješ tedy za švýcarský tým. Co tě k tomu vedlo? Jak bys tyhle dvě země porovnávala?

To je velká otázka... Všichni se mě na to ptají (smích). Málokdo ale ví, že jsem se ve Švýcarsku narodila a žiji tam od narození. Oba moji rodiče mají italskou národnost a díky tomu mám také italský pas. Než tu bylo ITSF, tak jsem hrávala všechny evropské turnaje normálně za Švýcarsko. Pak ale přišlo ITSF a Švýcarsko nebylo jeho řádným členem... Tak jsem požádala Itálii, zda bych za ně nemohla hrát ITSF turnaje. Nicméně před rokem se Švýcarsko stalo oficiálním členem ITSF, tudíž už nic nebránilo tomu, abych hrála za svoji zemi. Žiji zde, mám tu své přátele, svůj klub, kde jsem s foosballem začínala, takže je pro mě přirozené hrát tady. Samozřejmě Itálii mám moc ráda a ve foosbálu mi hodně pomohli. Ale dnes už pro mě opravdu nemá význam hrát za Itálii.

V Česku tě můžeme vidat na větších turnajích poměrně často. Jak se ti naše turnaje líbí a co bys uvítala do budoucna?

V Česku hrávám moc ráda, lidé jsou velmi přátelští a uznali. Organizace turnajů je bezvadná, žádné časové skluzky nebo tak něco. Hrává se vždy na pěkných místech. Příští rok bych akorát byla ráda, kdyby se už hrálo na novém Rosengartu. Je opravdu perfektní.

Proč myslíš, že se ti na Rosengartu hraje tak dobře? Někteří zahraniční hráči jej naopak kritizují..

Ráda na něm hraji, protože přesně sedí k mému stylu hry. Nemusím mu svoji hru nějak přizpůsobovat nebo nějak měnit, prostě na něm hraji velmi přirozeně. Například, kdy hraji na Garlandu, tak se mi tam špatně hraje pinshot a musím hrát jenom snake, a taky pětka se tam hraje tak nějak divně. Nový Rosengart je pro mou hru dokonalý, je velmi stabilní, což považuji za jednu z nejdůležitějších věcí u stolu vůbec.

Když už jsi to zmínila... většinou hráváš dlouhý pinshot, ale občas tě vídám hrát i snake. Co považuješ za svoji hlavní střelu?

No jednoznačně pinshot. To je moje střela. Hraji ho bezmála už dvacet let. Když jsem začínala, tak žádné snake neexistoval. Snake jsem začala hrát akorát na Garlandu před pár lety. Na tom stole se mi pinshot hraje opravdu velmi špatně, hlavně kvůli tvrdým míčkům. Snake hraji opravdu jen z nouze, když mám problém zahrát pinshot, a to se stává buď kvůli špatnému stolu nebo příliš klouzavým míčkům. Pro mě osobně je snake příliš jednoduchá, primitivní střela. Často je takhle střela víc o štěstí než o umění. Technicky náročná hra pro mě znamená pinshot nebo stahovačka. Dle mého názoru snake je... střela pro děčka... (doslova teenager shot, pozn. překl.).

Ženské finále na Czech openu jste s Magdou Silnou prohrály. Zápas byl celkem dost nervózní a pěkně jsi se s Petrou Konz pohádala. Co se stalo?

K tomu ti řeknu jediné. Ona hrála prostě nefér. Nejdůležitější věc v životě je pro mě čest a respekt... Ten zápas s ní byl opravdu strašný, a celé to bylo hrozné divné.

Nerada hraji proti lidem, kteří mě chtějí porazit jen aby mohli říct: porazila jsem Samantha. Tohle pro mě nemá žádný smysl a vůbec mě to nezajímá. Chci hrát proti lidem, kteří chtějí prokázat, kdo je v téhle hře lepší, kdo hraje lépe. Víš, každý může vyhrát nad někým jeden zápas, ale důležité je umět vyhrávat opakovaně a stále. Příkladem téhle nesmyslné soutěživosti je fakt, že vítězství na Czech Openu je nejspíš jediným vítězstvím, kterého Petra Konz v roce 2008 dosáhla.

Jak se ti vlastně hraje s Magdou Silnou, se kterou často hráváš?

Začaly jsme spolu hrát na Czech openu před dvěma lety a už tehdy byla velmi dobrá. Možná by si měla více věřit. Jsme hodně dobré kamarádky a to je hlavní důvod, proč spolu hrajeme.

Samantha a Hanza Zavoral

A co mixy, hrála jsi tuším s Janem Zavoralem... A který z českých hráčů je podle tebe nejlepší?

Jo, hráli jsme spolu vůbec poprvé. Je to velmi dobrý hráč s krásnou stahovačkou. Možná by potřeboval více zkušeností, protože někdy hraje příliš zbrkle a instinktivně. Občas by potřeboval na některé zápasy získat jiný náhled...Ale jak říkám, je to skvělý hráč. A za nejlepšího českého hráče považují Ladislava Křepelu.

A kterou ze světových hráček považuješ za svoji největší soupeřku?

Za nejlepší světovou hráčku, ke které mám mnoho respektu a úcty, je Kanaďanka Moya Tielens. Pro mě je to jediná žena na světě, která má opravdu úžasnou a perfektní hru na záloze a ultrarychlou a velmi technickou stahovačku. Nehraje pouze na vítězství, ale snaží se hrát opravdu velmi technicky náročnou a krásnou hru. To je pro mě jeden z mnoha důvodů, proč ji obdivuji. Myslím, že ona je nejlepší na světě a vyhrát nad ní je vždy opravdu velmi těžké. Moya opravdu moc a moc respektuji. (pozn.: Moya Tielens se vítězstvím v mixech v roce 2004 na Hall of Fame v Las Vegas stala první ženskou hráčkou, která vyhrála major turnaj v pozici útočnice – celý turnaj odehrála vepředu a ve finále porazila hvězdnou dvojici Collignon/Cindy Head)

No když mluvíš o stahovačce... Ty jsi velmi kreativní hráčka, která hraje na pětce i na trojce téměř vše možné i nemožné.. Ale nepamatují, že bych tě někdy viděl hrát pullshot... Žažko?

To je dobrá otázka. Stahovačku neumím, protože mám slabé zápěstí. Raději tuhle stělu moc nezkošuji. Umím sice stažku zahrát, ale je příliš pomalá. Mám strach, že když udělám nějaký špatný pohyb, tak si zápěstí zlomím... .

Co máš radši, jedničky nebo dvojice? A Co třeba 2ball?

Když ses mě zeptal před pár lety, tak ti určitě odpovím, že dvojice. Ale nyní hraji raději singly, protože je velmi těžké sehnat někoho, s kým se budu při hře cítit opravdu dobře – mluví o něm. Hodně holek se bojí s mnou hrát, protože cítí velký tlak, nechťjící udělat chybu a právě proto dělají více chyb než by normálně udělaly. V ženách je opravdu velmi těžké najít partnerku, která by byla na stejné úrovni a dokázala si tuto úroveň uchovat po celý turnaj. Ženy jsou při hře často zbytečně zbrklé. Potřebuji k sobě někoho, kdo umí u hry přemýšlet, nebojí se hrát a bojovat... Ale bojovat hlavou, ne jen bez rozmyslu vyhazovat balónek. Je prostě těžké sehnat dobrou holku, která umí dobře načasovat, hrát chytře a tak. Někdy se ve dvojicích stane, že jeden tvoří hru a druhý jí rozbíjí. V singlech mám úplnou kontrolu nad svojí hrou. Když prohrám, tak jediná, na koho to můžu svést, jsem já sama. Pokud se týče 2ballu, tak mám tuhle hru ráda jako zpestření. Je to zábava. Na turnajích jí moc nehrávám, ale často si dáme 2ball jen tak s přáteli.

S kým hraješ nejraději? Jak v mixech, ženách tak open...

Uf, složitá otázka. Záleží na jakém stole... V ženách se mi dobře hraje s Francouzskou Aeschí, Ingrid Hauben, Magdou Silnou... Zároveň mám s těmito hráčkami

dobré výsledky. Ale nejlepší hráčka je pro mě Sonia Breuer z Německa. Hrály jsme spolu před dvěma lety ve Francii na Mistrovství světa na Bonzini, vyhrály jsme ženské dvojice, a byl to jeden z mých nejlepších turnajů, který jsem kdy hrála v ženách. Hodně jsme si sedly. Bohužel přestala hrát kvůli zdravotním problémům, ale doufám, že se brzy se vrátí zpět.

V mixech ráda hraji s Mirko Ramserem. Začali jsme spolu hrát tenhle rok a měli jsme dobré výsledky, hned napoprvé jsme spolu vyhráli WCS na Robertu.

Na open dvojice nikoho zvláště oblíbeného nemám, ale samozřejmě si vždy ráda zahrám se silným a kvalitním hráčem. Já umím být silná jen tehdy, pokud mi můj partner důvěřuje a hraje podobný styl hry jako já.

Či hra ti přijde nejatraktivnější? Na koho se ráda díváš, když hraje?

Samozřejmě Frederic Collignon. Má nejlepší pinshot na světě. Ale mám ráda i Jamala, hraje hodně zajímavě na pětce. Občas je trochu blázen, ale rozhodně je to jeden z nejlepších hráčů.

Rád bych se tě zeptal na pár světových hráčů... Můžeš mi říct tvůj názor na jejich hru, případně i nějaký osobní komentář?

Arthuro Carletta: Úžasný hráč. Velmi čistý a technický pinshot. Silný bojovník a velmi chytrý hráč. Jako člověk je moc fajn. Známe se hrozně dlouho. Byl to jeden z prvních hráčů světové špičky, kterého jsem viděla hrát. Hraje skvěle s ním hrát za národní tým, je to vážně výborný člověk.

Jamal Alloual: Má neskuetečně silnou pětku, a perfektní pinshot. Tak se zahrát perfektně téměř vše, ale občas trochu blázní. Někdy když prohrává, tak se nechová úplně fér. Pro mě osobně je to jediný hráč, který může herně ohrožit Frederica. Bohužel nemá takovou psychickou odolnost jako Frederico a proto také není tak nebezpečný jako on.

Cindy Head: Zařila jsem ji pouze jednou v Itálii a to mi stačilo. Nemám ji ráda. Je to velmi arogantní osoba, která opovrhne ostatními. Nelíbí se mi ani styl hry, jakým hraje. Neřikám to proto, že jsem s ní prohrála, ale protože nemám ráda namyšlené lidi. Vážně není nic pozitivního, co bych o ní mohla říct.

Petra Konz: Chytrá a přemýšlivá hráčka. Má velmi dobrou stahovačku. Ale často hraje nefér.

Frederico Collignon: Jednoduše úžasný hráč. Nejlepší, samozřejmě. Umí zahrát úplně všechno, na co si vzpomene. A je to navíc velmi slušnej a ochotnej kluk.

Billy Pappas: Výborný snejkář. Má tvrdou a rychlou stělu, ale... Škoda že umí takhle dobře zahrát jen snake.

Jaká jsou tvoje očekávání před Nantes? A jak vidíš šance Švýcarského národního družstva?

Toť otázka. Většinou když mám velké očekávání, tak nevyhraji nic. Mohu samozřejmě říct, že se budu snažit hrát svoji nejlepší hru a pokusím se vyhrát vše, co půjde (smích). Pokud se týče národáku, máš na mysli ženský tým? Máme velmi dobré hráčky, naše šance je velká.. Velmi silně budeme Němky, ty mají opravdu skvělý tým. V mužích máme taky dost šancí... Uvidíme, zda Rakuští dokáží obhájit titul. Bude záležet na spoustě maličkostí. Týmova hra je velmi složitá, všichni hráči musí být naladěni na stejnou vlnu, mít stejné myšlení... Stačí, aby jeden udělal chybu, a celý zápas je v háji.

Hráváš ještě někdy menší turnaje nebo jezdíš jen na velké?

Malých turnajů hrávám celkem dost. Nemůžu si dovolit kvůli penězům jezdit furt po celé Evropě, takže hrávám dost turnajů u nás.

A co hraní po hospodách? Dovedu si představit, že jsi už musela hodněkrát tlpnout ego namyšleným frajerům.. takovým těm místním hvězdám, co považují za potupu vůbec hrát s holkou...

V hospodách už moc nehrávám. Ale historek o hloupých a namyšlených frajerech mám milion. Vlastně to je pokáždě jedna a ta samá písnička. Ale jednu scénu si pamatují obzvláště. Bylo to před mnoha lety jednou v noci v jedné knajpě. Byla jsem tam se svými přáteli a v té hospodě byl takovej starý stůl. U něj byl takovej

Samantha a Tessa

trochu napitje borec, který si myslí, že je nejlepší na světě. Klasická místní hvězda. Přišli jsme ke stolu a vyzvali je o hru, hrál ještě s nějakým týpkem. A borec se mi začal smát do ksichtu... Tak jsem se začala smát taky. Začala jsem hrát vepředu a chytala mi kámoška, takže dvě holky proti klukům, chacha. Frajer začal hrát schválně pomalu a jednoduše a dělal si prdel z toho, že hraje proti ženským... .hahahaha... Mič se mi dostal na trojku... postavila jsem ho na hru a...booooooouooooooooooooommm. Ten výraz v jeho tváři do smrti nezapomenu.

Máš nějaký zápas, který se ti vryl do paměti?

Na Německém openu, někdy v polovině devadesátých let, už nevím přesně... Hrála jsem proti Asimenii Kiroglu finále ženských dvojic... Poslední mič se hrál patnáct minut, bylo to neuvěřitelné. Nikdo nemohl dát gól. Ke konci jsme se všechny už strašně smály, nemohly jsme skoro hrát, bylo to prostě neskutečné. Nakonec jsme vyhrály, ale na tohle nikdy nezapomenu.

Pak mám ještě jednu věc, na kterou hrozně ráda vzpomínám... Připomíná mi to časy, kdy šlo v tomhle sportu o čest a respekt, který někdy u dnešních

mladých hráčů postrádám. Bylo to mé první finále, na německém Openu v roce 1992. Tehdy vítězové získávali takové nádherné sako jako symbol vítězů. Byla jsem mladá, takže jsem po tomto saku hrozně toužila (smích). Ve finále jsme ale bohužel prohrály s Asimenii Kiroglu and Yvonne Secrest. Yvonne byla mimochodem před deseti lety nejlepší obránkyně v celém Německu. Během vyhlásovacího ceremoniálu nám na znamení respektu k naší hře Asimenia a Yvonne to vytožené sako darovaly.

Fajn, teď tedy něco o tobě mimo foobal. Čím se živíš?

Pracuji v kanceláři firmy mého bratra.

A tvé zájmy mimo foosball?

Horde se zajímám o věci spojené s elektronikou... mobily, počítače a tak... Jinak se hodně věnuji fitness. Když nehraji foobal, tak trávím čas ve fitku (smích).

A nějaký jiný sport?

Vždyť říkám, že dělám fitness (smích). Ale ráda koukám taky na tenis.

Co nějaký oblíbený film, kniha?

To je velká otázka. Mám strašně moc oblíbených filmů, to by byl celý seznam. Ráda koukám na detektivky a taky na filmy podle skutečných událostí. Kniha moc nečtu, protože nemám tolik času. Mou vášní jsou spíše věci okolo počítačů a elektroniky. A jinak, nejdůležitější věcí v mém životě je hudba. Mým milovaným autorem je Schiller. Ale ráda poslouchám téměř vše, záleží na náladě.

Na jaké pití se necháš nejradyji pozvat?

Na Coca-colu, ale musí být Zero (smích). Nebo pak zelené čaj...

Někáký vzkaz pro české hráče a zejména hráčky?

Moc díky všem za respekt a úctu, se kterou se setkávám na vašich turnajích. Úroveň českých hráčů a hráček roste neuvěřitelnou rychlostí. Takže držte se směru, kterým kráčíte. A holkám bych ráda vzkázala: více si věřte, a mějte rády tenhle krásný sport. Nemyslete jen na výhru, ale snažte se hrát také pěknou hru. A nezapomeňte: fair play především! Díky moc a mějte se.

Lukáš Sedláček

NOVINKY Z LIGOVÝCH TRÁVNÍKŮ

Nově zvolená Rada ČFO

• NOVÁ RADA ČFO

Na valné hromadě byla zvolena nová pětičlenná Rada ČFO. Do Rady ČFO byli zvoleni tito hráči: Petr Plasgura (předseda), Milan Lávička, Ladislav Křepela, Petr Pražák a Josef Souček. Pokud máte nějaké návrhy či připomínky k reprezentaci, žebříčkům, turnajům apod., kontaktujte Radu ČFO na emailu rada@foosball.cz. Veškerou činnost rady můžete sledovat na foosball.cz v sekci Rada ČFO.

• NOVÉ RUBRIKY NA FOTBÁLKOVÉM WEBU

Od konce roku 2008 se Lukáš Sedláček s Tomášem Kreislerem starají o novou rubriku na foobalovém webu. Nese název Osobnost měsíce aneb co se děje? a klade si za cíl nejen chválit. Hned první díl této rubriky v hlavní sekci ČFO vzbudil u čtenářů nevidaný ohlas. Ve druhé rubrice Galerie zahraničních hvězd chce její autor Lukáš Sedláček představit českým hráčům prvotřídní světové hráče. Jako první byl F. Collignon a poté následovaly původní rozhovory s T. Ludwigem a Samanthou Di Paolo, které si můžete přečíst i v tomto vydání Trefy.

• OSLAVA 10 LET ČFO VE STÍNU VALNÉ HROMADY

Na 20. listopadu bylo naší organizací 10 let. V původním plánu bylo, že po tříhodinové valné hromadě se bude oslavovat hraním foobalů. Jenže realita byla taková, že se valná hromada protáhla na hodinu osm a končilo se o půlnoci. 10 let ČFO připomněl účastníkům valné hromady alespoň dort a stará hrací plocha s portréty bývalých i současných hráčů.

• FOTBÁLEK NA EUROSPORT 2

Mezinárodní sportovní kanál Eurosport 2 vysílá od 5.3. do 30. 4. 2009 celkem deset sestřihů ze světového poháru konaného začátkem ledna ve francouzském Nantes. Záznam je rozdělen do dvou úseků dlouhých 26 minut a celkově je vysílán ve 43 zemích a 11 jazycích.

CZECH FOOSBALL ORGANIZATION in cooperation with ITSF
and ROSENGART FOOSBALL
presents:

XI. CZECH
FOOSBALL
CHAMPIONSHIPS

As ITSF Pro Tour

ČZECH FOOSBALL championships

Playing venue:

MULTIFUNCTION HALL

Sport Park Stromovka

Za Císařským mlýnem 33

Prague - Czech Republic

more info www.foosball.cz

March 27th - 29th 2009

» Michal Poda dvakrát na stupních vítězů

Nejllepší dvojice druhého dílu Českého poháru

Po hvězdami nabitým Czech Open se druhý díl Českého poháru odehrál po roce opět v Mostě. Velká vzdálenost odradila od účasti slovenskou špičku i valnou většinu hráčů z ostravského regionu včetně úřadujících mistrů republiky Zuby s Wolným. Petr Pražák by jistě nechyběl i kdyby byl Český pohár v tom nejzapadlejším koutu republiky, ale turnajové plány mu zhatila zkouška ve škole.

Před začátkem turnaje vystoupil předseda Rady ČFO Petr Plasgura a krátce pohovořil o problematice dopingů. Od tohoto Českého poháru se kromě hlavních disciplín a českých turnajů začaly pravidelně hrát i juniorské jedničky a dvojice. Od prvního Českého poháru v kalendářním roce 2009 mají i junioři své žebříčky ČFO. Premiérově turnaje vyhrál Martin Wagner a Michal Kačer s Radkem Drdou.

Potěšujícím zjištěním pro organizátory bylo, že se tentokrát v poměrně hojném počtu dostavila i mostecká fotbalbáková základna. Celkem se do turnaje dvojic přihlásilo 46 párů. Po mnohaleté pauze si spolu zahrál David Mádle a Jan Zavoral, ale pod přezdívkou Bezohlední řidiči dosahovali větších úspěchů než byli aktuální 9. místo. Pro tento turnaj se dalo dohromady několik netradičně složených dvojic.

ČESKÝ POHÁR II - JEDNOTLIVCI

1	Zavoral Jan	STR	9	Mlejnek Miroslav	STR
2	Rais Lukáš	STR	9	Velart Alexandr	STR
3	Poda Michal	STR	9	Obert Radim	STR
4	Plasgura Petr	STR	13	Douša Martin	STR
5	Kovařík Jan	BRN	13	Pernica Adam	ZLI
5	Drda Radek	ZLI	13	Beránek Karel	STR
7	Wagner Martin	STR	13	Kačer Michal	UST
7	Horký Lukáš	BRN			
9	Brabenec Aleš	BRN		celkem 61 hráčů	

Tak například po boku Milana Reljiče hrál například Zdeněk Krchňák a Aleš Brabencovi útočil Martin Douša.

Doposud nejlepšího výsledku kariéry se podařilo dosáhnout karlovarské dvojici Jakub Horečný – Jan Le. Ještě nikdy nebyl na Českém poháru hráč z Karlových Varů a okolí na stupních vítězů a právě tato elitní karlovarská dvojice přepsala historii, když vybojovala třetí místo. Kvalitní výsledek a výkon předvedl Radek Drda s Adamem Pernicou a pátým místem dokázali, že i přes jejich mládí se s nimi musí počítat.

Do finále zprava nastoupil Michal Poda s Denisem Vrkočem, kteří spolu hrají již pátou sezónu. I přes to, že již získali mnoho umístění na stupních vítězů, na tom nejvyšším spolu ještě v republikové konkurenci nestáli a nepodařilo se jim to ani nyní, byť měli na jednu finálovou výhru dva pokusy. Proti byl tentokrát Ladislav Křepela s Alexandrem Velartem, kterému se pro změnu podařilo vyhrát hned při první finálové účasti.

Nedělních jedniček se zúčastnilo celkem 61 hráčů. Bez účasti Pavla Kováčika, suverénního vítěze loňského jedničkového bodování, byl za největšího favorita považován sobotní vítěz Ladislav Křepela, jenž nakonec skončil ve druhé půlce

ČESKÝ POHÁR II - ŽENSKÉ JEDNIČKY

1	Bartošová Pavlína	STR	7	Jeřábková Lucie	STR
2	Holomoucká Šárka	STR	7	Jadlovcová Hana	OV
3	Maratová Andrea	STR	9	Silná Magda	BRN
4	Holá Karolína	STR	9	Kudrnová Monika	STR
5	Vávrová Silvie	STR	9	Slancová Eva	STR
5	Sakalová Hana	STR	9	Volná Kateřina	OV

ČESKÝ POHÁR II - DVOJICE

1	Velart Alexandr, Křepela Ladislav	STR	7	Bajer Josef, Zírkí Martin	STR	13	Krchňák Zdeněk, Reljič Milan	BRN/STR
2	Poda Michal, Vrkoč Denis	STR	7	Vostárek František, Kučera Josef	STR	13	Kačer Michal, Lávička Milan	UST/STR
3	Le Jan, Horečný Jakub	KV	9	Brabenec Aleš, Douša Martin	BRN/STR	13	Dvořák Přemysl, Pilař Jakub	STR
4	Mlejnek Miroslav, Nykodym Vojtěch	STR	9	Zavoral Jan, Mádle David	STR	13	Holomoucká Šárka, Bartošová Pavlína	STR
5	Pernica Adam, Drda Radek	ZLI	9	Pišťák Jonáš, Hruška Lukáš	STR			
5	Kaspřík Jan, Pražák Jan	OV/ZLI	9	Beránek Karel, Volek Matěj	STR			celkem 46 dvojic

ČESKÝ POHÁR II - ŽENSKÉ DVOJICE

1	Holomoucká Šárka, Silná Magda	STR/BRN	3	Sakalová Hana, Jeřábková Lucie	STR	5	Kudrnová Monika, Slancová Eva	STR
2	Bartošová Pavlína, Maratová Andrea	STR	4	Holá Karolína, Vávrová Silvie	STR	5	Jadlovcová Hana, Volná Kateřina	OV

startovního pole, což se povedlo i několika dalším současným či bývalým reprezentantům. Že by ztráta motivace, o které mluvil Láďa Křepela s Lukášem Sedláčkem a Tomášem Kreislerem v rozhovoru pro foosbalový web?

Cenný skalp v jedničkách získala juniorská naděje Hana Jadlovcová v podobě vítězství nad Vojtěchem Nykodymem a jen škoda, že musela odjet domů a zbylé zápasy vypustit či neodehrát.

Tím, kdo si udržel formu po oba dva soutěžní dny, byl bezesporu Radek Drda, který skončil opět na pátém místě a jak titulke napovídá, i Michal Poda. Ten přidal ke druhému místu ze dvojic i bronz z jedniček a stal se bodově neúspěšnějším hráčem vikendu.

O velké překvapení se zasloužil hráč z domácí líhne Lukáš Rais. Druhé místo je jeho doposud nejlepším výsledkem na republikové úrovni a je vidět, že mu působení v první středočeské Rosengart lize jde k duhu. Věříme, že jeho úspěch bude motivací k tréninku pro další hráče z Mostu a okolí. Po dvou letech se z vítězství v turnaji v jedničkách radoval Jan Zavoral, kterému se v sobotu nepodařilo obhájit 320 bodů do Super CZ ze dvojic z minulého roku v Mostě (s P. Šamajem), a tak si je vyhrál v jedničkách. Je třeba říci, že ten den byla jeho stahovačka neomylná a tak precizně maskovat střelu rovně, umí snad jen Závin. Závěrečný 2ball byl pro všechny zúčastněné veselou bitvou na závěr, v níž dominoval Křepela s Mlejnkem.

Nejlepší jedničky

ČP II - juniorské jedničky

Na konec už zbývá jen poděkovat personálu restaurace Bristol za profesionálně odvedenou práci během celého vikendu.

Josef Souček

josef.soucek@fossball.cz

ČESKÝ POHÁR II - JUNIORSKÉ JEDNIČKY

1	Wagner Martin	STR	5	Drda Radek	ZLI
2	Kačer Michal	UST	5	Jadlovcová Hana	OV
3	Kačer Kamil	UST	7	Čala Martin	OV
4	Mádle Lukáš	UST	7	Volná Kateřina	OV

ČESKÝ POHÁR II - JUNIORSKÉ DVOJICE

1	Kačer Michal, Drda Radek	UST/ZLI	3	Mrákava Radim, Vemer Ondřej	UST
2	Mádle Lukáš, Kačer Kamil	UST	4	Čala Martin, Jadlovcová Hana	OV

ČESKÝ POHÁR II - VÁLKA BRANKÁŘŮ

1	Hruška Lukáš	STR	5	Horký Lukáš	BRN
2	Vávrová Silvie	STR	5	Džurdženič Tomáš	STR
3	Kaška Zdeněk	STR	5	Rollo Alexandr	STR
4	Obert Radim	STR			
5	Pernica Adam	ZLI		celkem 44 hráčů	

ČESKÝ POHÁR II - 2 BALL ROLLERBALL

1	Křepela Ladislav, Mlejnek Miroslav	STR	4	Zavoral Jan, Beránek Karel	STR	5	Volek Matěj, Lávička Milan	STR
2	Brabenec Aleš, Kovařík Jan	BRN	5	Nykodym Vojtěch, Kodl Libor	STR	5	Reljič Milan, Souček Josef	STR
3	Hruška Lukáš, Pištěk Jonáš	STR	5	Džurdženič Tomáš, Čmiko Jakub	STR		celkem 11 dvojic	

ČESKÝ POHÁR II - LOOSER CUP

1	Kovařík Jan, Kreisler Tomáš	BRN	4	Plasgura Petr, Zechmeister Jan	STR	5	Pilař Jakub, Dvořák Přemysl	STR
2	Lávička Milan, Krchňák Zdeněk	STR/BRN	5	Kaška Zdeněk, Souček Josef	STR	5	Šebesta Karel, Čmiko Jakub	OV/STR
3	Klimpl Jiří, Vohanka Petr	UST	5	Žižka Pavel, Vojtišek Lukáš	HK		celkem 24 dvojic	

Tri nejženské dvojice druhého Českého poháru

» Mistrovství Moravy v Brně

První setkání republikové elity v kalendářním roce 2009 přivítalo poprvé v historii Brno.

Do chladného sálu divadelního klubu Svatobj na přelomu ledna a února zavítali na Mistrovství Moravy i top hráči z Maďarska a Slovenska. Zejména v nedělních jedničkách výrazně promluvili do konečného pořadí. O obrovské vyrovnanosti hráčů současnosti hovoří fakt, že valná většina prestižních vikendových duelů končila nejmenším možným rozdílem, tj. o branku.

Na základě rozhodnutí nově zvolené Rady ČFO se premiérově na turnajích ČFO kategorizovala výše startovního do hlavních disciplín, což s výjimkou dvojic, kde jsou výhry pevně dané, přineslo zvýšení výher pro nejlepší a finančně ulevilo zcela novým hráčům.

Brněnské prostředí

V sobotních kvalitně obsazených dvojicích triumfoval poprvé v kariéře na turnaji kategorie A Petr Plasgura s Janem Kovaříkem, když ve finále přehráli velezkušenou dvojici Mlejnek-Nykodym. Ti se do absolutního finále dostali přes Kovačíka

David Plasgura, Lenka Šárková

se Šamajem, pro které je tato dvojice již čtyři roky noční můrou a pokud chtějí vyhrát turnaj, nesmí narazit na tento pražský pár.

V ženských dvojicích startovalo celkem 11 párů, což je v porovnání se světovými ženskými turnaji nadstandardní účast. Titul mistryň Moravy získala Silvie Vávrová a Gabriela Mertová. Překvapením bylo až páté místo repre dvojice Holomoucká – Silná.

Třetí hlavní disciplínou sobotního programu byly juniorské jedničky, v nichž triumfoval David Plasgura, bratranec Petra Plasgury.

Nedělní turnaj jednotlivců byl oduzen o účast Pavla Kovačíka, Miroslava Mlejnika, Vojtěcha Nykodyma či Romana Zuby, kteří zamířili po sobotě k domovům, ale i tak byla konkurence kvalitní a žádní nazdárci se dále než do druhého, třetího kola nedostali. Nejlepší z českých hráčů v turnaji byl Petr Plasgura na třetím místě. V součtu se sobotním prvenstvím se stal neúspěšnějším hráčem vikendu a momentálně mu patří již druhé místo v žebříčku Super CZ. Poctivý tréning, kvalitní příprava do Nantes a získané mezinárodní zkušenosti se Petru Plasgurovi nyní daří zúročit i na české foosballové scéně.

MISTROVSTVÍ MORAVY - DVOJICE

1	Kovařík Jan, Plasgura Petr	BRN/STR	7	Beh Tamás, Kiss Géza	HUN	13	Brabenec Aleš, Pražák Petr	BRN
2	Mlejnek Miroslav, Nykodym Vojtěch	STR	7	Obert Radim, Pospíšil Tomáš	STR	13	Kloбушník Tomáš, Vrčko Denis	SVK/STR
3	Kovačík Pavol, Šamaj Pavol	SVK	9	Poda Michal, Velart Alexandr	STR	13	Zuba Roman, Eger Josef	OV/STR
4	Kreisler Tomáš, Stehlik Michal	BRN	9	Kodl Libor, Kučera Josef	STR	13	Krchňák Zdeněk, Pospěch Petr	BRN/ZLI
5	Křepela Ladislav, Reljič Milan	STR	9	Kaspřík Jan, Pražák Jan	OV/ZLI			
5	Horký Lukáš, Pernica Adam	BRN/ZLI	9	Musiol Marcel, Tulej Jakub	OV			

celkem 64 dvojic

MISTROVSTVÍ MORAVY - JEDNOTLIVCI

1	Kloбушník Tomáš	SVK	9	Reljič Milan	STR
2	Kiss Géza	HUN	9	Hruška Lukáš	STR
3	Plasgura Petr	STR	9	Basik Lukáš	STR
4	Brabenec Aleš	BRN	13	Horký Lukáš	BRN
5	Obert Radim	STR	13	Le Jan	KV
5	Beh Tamás	HUN	13	Bajer Josef	STR
7	Křepela Ladislav	STR	13	Volek Matěj	STR
7	Drda Radek	ZLI			
9	Kodl Libor	STR			

celkem 76 hráčů

MISTROVSTVÍ MORAVY - ŽENSKÉ JEDNIČKY

1	Bartošová Pavlína	STR	9	Šopovová Mariana	BRN
2	Vávrová Silvie	STR	9	Silná Magda	BRN
3	Holomoucká Šárka	STR	9	Šárková Lenka	OV
4	Holá Karolína	STR	13	Volná Kateřina	OV
5	Hornáčková Simona	OV	13	Jeřábková Lucie	STR
5	Klímová Petra	BRN	13	Kudrnová Monika	STR
7	Maratová Andrea	STR	13	Slancová Eva	STR
7	Sakalová Hana	STR			
9	Jadlovcová Hana	OV			

MISTROVSTVÍ MORAVY - ŽENSKÉ DVOJICE

1	Vávrová Silvie, Mertová Gabriela	STR/OV	5	Silná Magda, Holomoucká Šárka	BRN/STR	9	Slancová Eva, Kudrnová Monika	STR
2	Klímová Petra, Hornáčková Simona	BRN/ZLI	5	Němcová Martina, Šimečková Petra	OV	9	Šárková Lenka, Volná Kateřina	OV
3	Bartošová Pavlína, Maratová Andrea	STR	7	Holá Karolína, Jadlovcová Hana	STR/OV	9	Sakalová Hana, Jeřábková Lucie	STR
4	Šopovová Mariana, Pfeiferová Tereza	BRN	7	Varmužová Romana, Sedláčková Veronika	BRN			

Druhou příčku obsadil Maďar Géza Kiss, jenž zopakoval umístění z Czech Open, kde nestačil pouze na Jamala Allalou. Dvě druhá místa mu vynesla průběžné vedení v žebříčku Českého poháru jednotlivců. Druhý triumf v singleh v rámci seriálu Českého poháru získal Slovák Tomáš Klobušník. Ve třetím kole sice podlehl Lukáši Hruškovi, ale poté se nadechl k famózní jízdě levou stranou a za celkové prvenství inkasoval 5200,- Kč.

V ženských jedničkách kralovala Pavlína Bartošová a upevnila si tak druhé místo v Super CZ žen. Slabě obsazené juniorské dvojice vyhrála Hana Jadlovcová s Kamilem Kačerem.

Vítězům blahopřejeme, všem zúčastněným děkujeme za účast a těšíme se na viděnou se všemi – po fotbálku lačnými na svátku českého foosballu - XI. Mistrovství České republiky.

Speciální dík patří Lukáši Sedláčkovi za kvalitní PR před turnajem a Josefu Bajerovi za projekci a natáčení celého hracího víkendu.

MISTROVSTVÍ MORAVY - PENALTY

1	Kiss Géza	HUN	5	Velart Alexandr	STR
2	Le Jan	KV	5	Volek Matěj	STR
3	Zuba Roman	OV	5	Klimová Petra	BRN
4	Pernica Adam	ZLI			
5	Douša Martin	STR			
				celkem 58 hráčů	

Tomáš Klobušník

Géza Kiss

MISTROVSTVÍ MORAVY - JUNIORSKÉ JEDNIČKY

1	Plasgura David	OV	5	Šárková Lenka	OV
2	Kačer Kamil	UST	5	Jadlovcová Hana	OV
3	Krška Jakub	CB	7	Obšil Bruno	BRN
4	Brychta Štěpán	CB	7	Volná Kateřina	OV

MISTROVSTVÍ MORAVY - JUNIORSKÉ DVOJICE

1	Jadlovcová Hana, Kačer Kamil	OV/UST	3	Šárková Lenka, Plasgura David	OV
2	Krška Jakub, Brychta Štěpán	CB	4	Črha René, Hercík Jan	BRN

MISTROVSTVÍ MORAVY - LOOSER CUP

1	Suhomela Josef, Sedláček Lukáš	BRN	4	Vovčík Marek, Jalakša Martin	SVK	5	Sýkora Jaromír, Pícha Filip	ZLI
2	Bajer Josef, Zírk Martin	STR	5	Wolný Petr, Zavoral Jan	OV/STR	5	Plachý Tomáš, Zítka Michal	ZLI/STR
3	Lávička Milán, Volek Matěj	STR	5	Čmiko Jakub, Souček Josef	STR	celkem 25 dvojic		

MISTROVSTVÍ MORAVY - 2 BALL ROLLERBALL

1	Kiss Géza, Beh Tamás	HUN	3	Volek Matěj, Lávička Milán	STR	5	Pospěch Petr, Pernica Adam	ZLI
2	Nyitrai Róbert, Paragh Zsolt	HUN	5	Poda Michal, Souček Josef	STR	5	Pfeiferová Tereza, Šopová Mariana	BRN
3	Brabeneč Aleš, Stehlík Michal	BRN	5	Klobušník Tomáš, Reljič Milan	SVK/STR	celkem 12 dvojic		

>> MČR univerzit - výsledky

MČR UNIVERZIT - DVOJICE

1	Brabeneč Aleš, Pražák Petr	7	Rais Lukáš, Džurdženič Tomáš	13	Daskalov Nikola, Klvaňa Tomáš
2	Douša Martin, Dvořák Přemysl	7	Bartoška Zdeněk, Poduška Vlastislav	13	Marek Vojtěch, Svížela Josef
3	Šiovič Michal, Dobyáš Martin	9	Houska Daniel, Kubů David	13	Pevná Helena, Reich Jan
4	Čejna Libor, Pour Jakub	9	Vostárek František, Soudek Jan	13	Vávra Radek, Kubík Milan
5	Plasgura Petr, Obert Radim	9	Libal Jakub, Pospíšil Petr	celkem 39 dvojic	
5	Holomoucká Šárka, Veselý Jan	9	Freiberg Michal, Zeman Michal		

MČR UNIVERZIT - JEDNOTLIVCI

1	Douša Martin	5	Obert Radim	9	Stehlík Michal	13	Kodl Libor
2	Rais Lukáš	5	Rouš Tomáš	9	Bartoška Zdeněk	13	Hruška Lukáš
3	Zeman Michal	7	Čejna Libor	9	Zítka Michal	13	Holomoucká Šárka
4	Plasgura Petr	7	Dvořák Přemysl	9	Pospíšil Petr	13	Libal Jakub
							celkem 62 hráčů

MČR UNIVERZIT - 2 BALL ROLLERBALL

1	Čejna Libor, Pražák Petr	4	Šianský Miroslav, Zítka Michal	5	Freiberg Michal, Zeman Michal
2	Brabeneč Aleš, Kovařík Jan	5	Marek Jindřich, Rollo Alexandr	5	Procházka Michal, Hrabě Ondřej
3	Rais Lukáš, Kodl Libor	5	Daskalov Nikola, Veselý Jan	celkem 13 dvojic	

» Francouzský deník z Nantes

Česká reprezentace na Mistrovství světa v Nantes

Je krátce po sedmém. Náš Boeing 737 se zrovna dostává na stejnou úroveň, kam se zbytek naší 18ti členné výpravy dostal po 8 hodinách jízdy autem, tedy tak na půl cesty. V zádech nám vychází slunce a mě zmítají pocity nadšení a očekávání, zodpovědnosti a touhy, doufání. Celý fotbalový národ teď sleduje, jakou cestu mu budeme dělat, zvláštní pocit. Jsou jako nenasytné bestie. Český fotbal má za sebou úspěšný rok, veliký posun, ale oni chtějí moc. V anketě většina hlasovala pro to, že se obě družstva umístí na bedně. Z pravoboku mi právě přistál panák whiskey od kouče. Neodmítnu. Symbolicky. Na úspěch. Co by byl úspěch? Když postoupíme do druhého kola pavouka, budu nadšený, když do prvního, splníme povinnost. Ženský tým má ambice na semifinále, ale tam jejich role favoritek končí. V individuálních disciplínách asi nejvíce očekáváme od Šárky a Ládi. Jestli Ládu někdo porazí, tak jedině Němci, Francouzi nebo Američani, ale těch je tam bohužel nejvíce. Láda má formu. Kdyby hrál sám proti sobě před rokem, nedá si šanci. Šárka to má zase o náladě. Má na to porazit kohokoliv, také ale s kýmkoliv prohrát. Jestli ale nepotká Samanthu nebo Verenu, půjde daleko. Zkusím nechat napsat někomu něco jiného:

Láda: „Konečně začínáme klesat a já už v dále vidím pomalu přicházet světélka z vesničky s názvem Paříž.“

Patrik: „Allez, allez!“

Nálada je skvělá.

Večer se ještě pokusím složit zkoušku na rozhodčího a zítra to začne. Těším se. Chci si užít každou sekundu hry, každý míček. Nemám

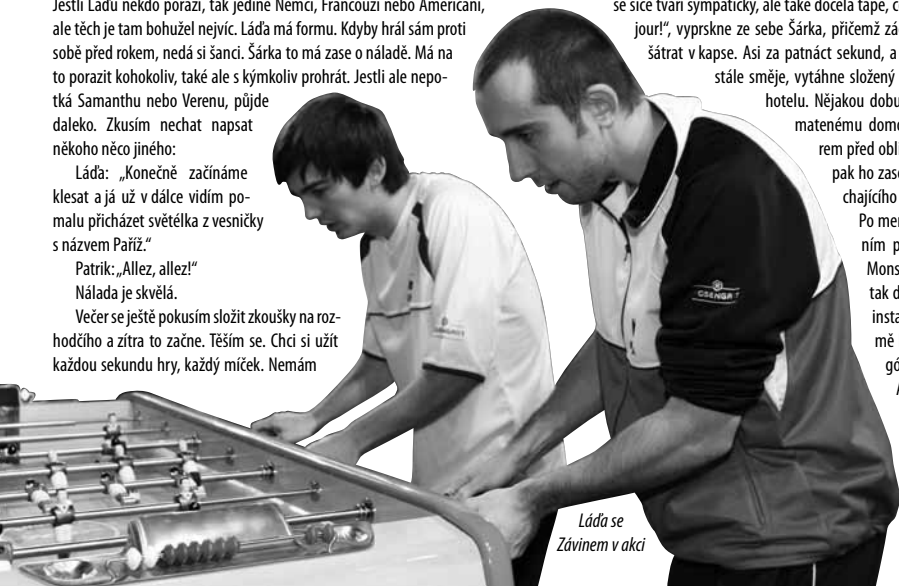
ambice, nemám výčitky. Přípravě jsem nedal maximum, ale dal jsem jí hodně. Celý náš tým. Přistáváme. Škoda, touha po východu zůstane neukojena...

Závín: „Necítím uši.“

Bon soir, mademoiselle Paris, jsem zpátky.

Z letiště, kde nás slunce konečně pozdraví za mlhavým mrazivým oparem, míříme rovnou na slavné TGV, které nás za necelé dvě hodiny dovezí rychlostí 270 km/h k „moři“, do Nantes. Z nádraží nás čeká asi nejsložitější část cesty, neboť se nikdo neobtěžoval zjistit spojení. Složitá a zábavná. Podařilo se mi totiž donutit Šárku, plynně hovoří francouzsky, konečně něco říct. Měla se zeptat nějakého usedlíka na cestu. Nejistě k němu mířil, když v tu chvíli ji něco rozesměje. Během rostoucího záchvatu smíchu se dostane do komunikační vzdálenosti. Postaráš pán se sice tváří sympaticky, ale také docela tápe, co se vlastně bude dít. „Bonjour!“, vyprskne ze sebe Šárka, přičemž záchvat stále vrcholí, a začne šátrat v kapse. Asi za patnáct sekund, a nemusím podotýkat, že se stále směje, vytáhne složený papír, na kterém je adresa hotelu. Nějakou dobu tam tomu už totalně pomatenému domorodci šermuje s tím papírem před obličejem ve snaze rozevřít jej, pak ho zase strčí do kapsy a za neutuchajícího smíchu odejde...

Po menších peripetiích s ubytováním putujeme do haly. Bomba. Monstrózní hala, přes sto stolů, tak dvacet lidí tu něco montuje, instaluje a obstarává. Táhle mě láká nové Tornado s jedním gólanem. Je k pomilování. A Tekbůlek? Hmm. Kontrolujeme přihlášky. Míra a Praha jsou ve dvojicích nasazeni, no ale že by z toho byli nějak nadšení? Z žen si kvalifikaci nezahraje ani půlka.

Láda se Závínem v akci

Šárka nastoupí do turnaje jako číslo 2, Silva jako číslo 3, dvojice jsou nasazené obě. Vzhledem k tomu, že turnaj sabotoval Collignon a Jamall kvůli (ne)penězům, je prvním nasazeným Palo Kováčik.

Americké letadlo mělo zpoždění, což má za následek odložení schůze rozhodčích. Teď už jich tu pár je, jenže nastává docela zmatek a první nedostatek je na světě. Někdo tvrdí, že to už bylo, jiní zase že to nebude, další, že to teprve bude. Rozhodně rozhodčí nejsem a jdu si pro seznam protihráčů. Španělsko, Litva, Bahrajn, Alžírsko. Můj bože. Jako úryvek z noční můry. Když všechno nevyhraju, bude to ostuda, a to bych nebyl já, kdybych všechno vyhrál. No a žádný zrovna žůzo zápas mě také nečeká. Zjistím, co ostatní. Většina už jela na pokoj. Hele, Páží. Jenže ten mi to nechce říct.

Cestou do haly mi rozpis ukázal Láďa. První dva zápasy ho čeká Robert Mares ze Států. No a žádný problém, dvakrát 7:2 a nemusel se ani snažit. Já s Bahrajncem také ne a Páží zrovna drtí někoho z Itálie. Pak samozřejmě nezklamou a dostanu nadělního od španělského reprezentanta. Nehrál moc dobře, to spíš já ustrašeně. Láďa ztratil jenom s Markem Vaňousem a Yoshidou z Japonska a obsadil šesté místo. My s Páží jsem si moc nekopli a ještě nám připisali oběma osm gólů od lidi, co ani nedorazili, takže jsme obsadili 16. resp. 18. místo. Mužská kvalifikace byla hodně přísná a do dalších bojů nepustila i některé s pěti výhrami z osmi zápasů (Vaňous, Hundstorfer, McMillin), což docela překvapilo. V posledních dvou zápasech utekl díky převládajícím výhrám 7:1 nad Japoncem hrobníkoví z lopaty Tony Spredeman.

Naopak ženy to měly přehnaně jednoduché. Těm na postupu stačilo zvítězit jednou (z osmi), a tak se ze Simony Horňáčkové, která na juniorku předváděla velice solidní výkony tkané vlákny smůly, stala první nepostupující o pouhé tři branky. Těžký los jí přidělil třetí a druhou z kvalifikace – obhájkyni titulu z roku 2006 Cindy Head a Němku Asimenii Kiroglou, hrající na Tecballu, stejně jako Simča. A právě proti ní vybojovala své jediné vítězství. Šárka se Silvou čekají v elitě nasazených, Kája Černá nás nechala „ve stychu“ a nepřijela, takže kvalifikaci hrála už jenom Karolína Holá a Pavlína Bartošová a nijak oslnivé si tedy nevedly. Kajča postoupila doslova s odřenými ušima ze třetího místa od konce jen díky tenkým výhrám nad Simčou a jedné porážce Renáty Mečlové. Obzvláště prohry s Biankou Moenen jí pak mohly hodně mrzet, když v prvním kole pavouka nedostala šanci od Samantha di Paolo. Ani Pavli nepředvedla, co v ní je, ovšem ta měla podstatně těžší los. I přesto sebrala body třeba Sandře Ranff. Pavli si ale všechno vynahrádila v eliminaci. V prvním kole smazala Asimenii 3:1, ve druhém Švýcarku Michele Schneeberger. Až ve čtvrtfinále narazila na rozjetou Samantha a bylo po srandě, ale páté místo na finále mistrovství světa? To se vnučutím vypráví s pýchou. Silva si turnaj jednotlivkyň moc neužila. Nastoupila k jedinému utkání s Nadine Gröschl a prohrála jej. I to je úděl nasazených. Podstatně lépe než Ioni naložila s roli favoritky Šárka Holomoucká. Postupně vyřadila Jas, Mečlovou a Poidevin. Poslední jmenovaná,

hráčka z Francie, překvapila nejen hrou, ale i výsledky. Do té doby nám neznámá paní s modrým tričkem poslala domů Cindy Head i Amalii Bremer. Samantha měla cestu do finále lemovanou českými skalpy predátora, i když Šárka uhrála alespoň leg. Výrazné zlepšení poznamenal hru bulharské viceprezidentky a nově i členky výkonného výboru ITSF Ekateriny Atanasové. Ve čtvrtfinále porazila 8:7 v pátém setu Melissu Mossera a v semifinále se schylovalo k totožnému výsledku i s Verenou Rohrer. Vítězství koketovalo s oběma, ale šťastná osmá branka padla nakonec do její brány. Ve finále pak obhájila Verena zlato.

Mužského pavouka je třeba rozdělit na dvě poloviny. V té horní se nahromadili všichni favorité. Kováčik, Raven, Carletta, Meckes, Moore, Perrin, Atha, Yore, Spredeman. Při absenci Collignona, Jamalla a Covose to mohl vyhrát opravdu kdokoli. V dolní byl Páží, Láďa, a pak, kromě Ludwiga, absolutně nikdo, koho bych před turnajem tipoval do prvních čtyř míst. Do druhého kola postoupil ale jenom Láďa přes Joe Hamiltona. Páží podlehl Alexandru Meyer-Castrovi, naší reprezentaci označovaného krycím jménem Fidel, a já dostal nakládačku od mého oblíbence Koena Lepercqa, ovšem ke své cti mohu konstatovat, že jsem konečně hrál fotbalěk na hranici svých možností a až na jednu triviální malíčkosť, a sice že jsem mu vůbec nedával góly, jsme hráli celkem vyrovnaně. O to větší podivánka pro mne byl jeho další zápas proti Robertu Athovi. A jak byl najednou déravý. Rob ho roznesl na kopytech ještě radikálněji, než on mne, a ani nedovedu popsat ty pocity, které mě ovládaly, když jsem sledoval, jak Roberta další zápas deklamoval Tony Spredeman.

Na druhý Láďův zápas jsem měl od Silvy zakázáno koukat. Třicet minut a pořád žádné výsledky? To není možné. Škvírku ve stěně tedy mrknu ke stolu. Skóre nevidím přes hromadu silně zainteresovaných. Bohužel mi ho ani nestihnou sdělit, Géza Kiss střílí z obrany, a pak už si jenom třese rukou. Škoda, další zápas ho čekal Chris Marks, a to je pro Láďu hratelný soupeř. Marks vyhrává a v semifinále se setkává s Luceburčanem Yannickem Correio. Že vůbec nevíte, kdo to je? To téměř nikdo. Da Silva – Correia – dvojice, již mám v hlavě zafixovanou z pár turnajů na Tecballu. Ne proto, že by něco vyhráli, jen tak, že tam prostě byli a někdo je hlásil do mikrofonu. Nečekané semifinále „Janik“ nakonec vyhraje a málem pláče dojetím. Druhé semifinále mi poskytlo podivnou, kvůli které stálo za to sem jet. Na jedné straně Tony Spredeman, nejrychlejší levá ruka na světě, podržena neviditelným smakem, na té druhé Ryan Moore, devatenáctiletá naděje amerického fotbalu, a jeho stahovačka. Jó, na ty „Amiky“ je slastný pohled na Tornadu. Strhující pětisetovou bitvu vyhrál nakonec asi 13:11 Tony, ale pro mě vyhráli oba. A to celý turnaj.

Finále už nesledujeme, považujeme to za hotovou věc, a jedem na hotel. „Velký kulový“. Tony prohrál v pátém setu 5:3, a po suverénní nadvládě Frederica Collignona se Yannick Correia stává druhým vítězem World Championship v historii. To musel Fredy zírat.

Šárka Holomoucká a Madga Silná

Letos poprvé byl součástí i turnaj pro vozíčkáře

Páté ráno. Někteří z nás, přesněji řečeno těch šest, co vůbec nehraje, si mohli lehce přispát, což rozhodně nezůstalo nevyužito, takže akorát, když přijedeme, nastupují k utkání naši poslední zástupci v turnaji dvojic – Láda se Závinem. Včera si v kvalifikaci vedli velice obstojně. Prohráli jediný zápas s Tomem Yorem a Tonym Spredeanem na Tornadu i přesto, že Závin měl v útoku sto procentní úspěšnost. Jistě zážitek, obzvláště pak, když je pak rozmetali na Bonzinii 7:2. Dnes už za sebou mají vítězný zápas proti irské dvojici, což je dobrý příslib do večerních kvalifikačních soubojů v družstvech. A teď mají impozantní nástup, vedou 3:0 v prvním setu proti dánské dvojici Wonsyld – Knudstrup. Nástupem to bohužel i končí. Sven Wonsyld zahrál životní zápas a kluci jen marně hledali recept na jeho šikmé střely z hrany. Nejhorším osudem jsou ale zasažení Prá-ža s Mírou. Hrát svůj jediný zápas v turnaj proti králi arogance Vladu Drabíkovi (s Villimem) a prohrát jej 3:2 je k pláči. Naproti zrovna válčí Simča s Radkem Drdou v juniorech proti nějaké italské dvojici a vedou si dobře, vedou. Z toho plyne, že v prvním kole vyřadili druhý ze dvou smíšených párů pole juniorů Davida Plasguru a Hanu Jadlovcovou, protože se o tom bavili večer v hotelu. Je vidět, že český fotbal má skutečně vynikající ženské zázemí. Obzvláště pro Hanku s Davidem byl tento turnaj doslova sklizni zkušeností, které, doufáme, brzy začnou přetavovat v cenné kovy. Vždyť Hance ještě ani nebylo 15 a Davidovu hru zdobí všechny herní přednosti jeho bratrance Petra a navíc ještě klid, rozvážnost, pokora a smysl pro fair-play. Simča s Rádou už si ale podávají ruce s úsměvem, znácním další medaile pro naši výpravu. Tak to je super. V semifinále nakonec podlehnou největším favoritům a vítězům – rakouské dvojici Csar, Hundstorfer. I ženské dvojice už brousí tyče ve čtvrtfinále, kde máme sto procentní zastoupení. Šárka s Megi vyzvou obhájkyně z loňska – Verenu s Melissou, Pavli a Silva obhájkyně z léta předloňského - Duquette Dawn a Head Cindy. No a mezitím, co rakouská lavina spolkla Šárku a Megi 3:1, tak se u Tornada a Tecballu, kde hrály americké legendy, vytvořil početný shluk

diváků. Není divu, bylo na co koukat.. Pavli promění setball na Tornadu! A moje chvíle přichází, konečně také něco uvidím. Schyluje se k poslednímu legu. Ne že by to snad bylo 2-2, ale atmosféra napoví: Cindy se doslova vzteká, máchá rukama jako poplašená husa, do pohody má daleko. Dawn se očividně stydí, ta už to chce mít za sebou, dostane každou. Pavli, ta je tak nahecovaná, že kdybych ji postavil proti rozjeté parní lokomotivě, lokomotiva vykolejí, a Silva prožívá stav, o kterém si později bude muset nechat vyprávět, stěží si bude něco z tohoto transu pamatovat. Úplně nepřítomně stojí u fotbalku, nemluví, nevnímá, chytá všechno, dává skoro všechno a branky, leč je obránkyně, nepíše, to jedině, když jí to někdo z diváctva připomene. Prostě poslední set. Američanky nedaly ani jeden gól. Následuje ženské turnajové klíšé, holky nestačí na Samantha zápolící s Beatrix Ammann, jež nakonec braly kov nejcnější. Druhou příčku obsadily po tuhém semifinálovém boji proti Verené a Melisse Němky Sandra Ranff a Petra Andres. Mužské dvojice bojovaly o něco déle, takže finálový zápas se hrál před slušně zaplněnou tribunou. Nastoupili k němu Atha – Hamilton a Wahl, Ludwig a nakonec jej v srdceryvném závěru rozhodl nejméně zkušený a nejvíce zapálený Joe Hamilton takovým dloubačkem zezadu. Rob i Joe chtěli vyhrát více, to bylo vidět, a také si to více zasloužili.

Všichni si je vyfotíte, dojděte si na záchod a můžem začít nastupovat... Pořadatelé tentokrát upustili od státních hymen, zřejmě z časových důvodů, takže celý nástup družstev působí dosti průběžně – prostě tam každý proběhne s vlahkou a jede se dál. Letos poprvé se konal i turnaj vozíčkářů. Zastoupení má pouze Itálie a Francie, i tak jejich nástup působí mnohem lépe, komplexněji. Asi nejzajímavější nástup mělo Lucembursko, vedeno čerstvým šampionem Yannickem. Okem náhodného diváka sledující: Ano, poznal bych to na něm... Teď přijde vyhlášení, někdo něco napíše:

Silva: „Vůbec se mi tam nechce, nemám ráda, když na mě někdo kouká.“

Šárka: „Jako nápodobně! A já tam ještě k tomu musím dvakrát...“

Simča: „Mně to nevadí. Škoda, že nejsou príze money, jinak organizace výborná, čau.“

Anonymous: „Já tam nemusím...“

Pavli: „Skvělý pocit, jen mě..., že tam budem na jednom stupínku s Rakušankama. Radši bych je porazila v dodatečném souboji :-))“

Pavla a Silva slaví úspěch